

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

In Tit. XXXI. De Excessibus Prælatorum Et Svbditorvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

qualiter præficiend Quisquis ergo perperam affectato compedio ad altiores Ordines contendit, & quidem si sciens id faciat, ad iustit ministeri non ordinati deponetur, nec alterius promovebitur:

si vero ignorans & supine negligens, non nisi post peractam pœnitentiam, & suppleto, quidem, Ordine divinis ministeriis potest operam dare, c. unico hoc tis. Concil. Trid. d. loco c. 14.

IN TIT. XXX. DE EO QUI FURTIVE ORDINEM VSCEPIT.

Canis. ibidem.

Iure cautum est, ut laici Ordines nemini conferantur, nisi sedula prius inquisicio de aetate, moribus, scientia ipsius sit facta, c. Cum in cunctis 7. sup. De elect. Clement. Cum Ecclesia De etate & qualiter præficiend Proinde si quis clam & furtim irreparat, id est, non examinatus, nec admissus, saltem ad illum Ordinem, sed sine scitu Episcopi, aut etiam contra ipsum praæceptum alius permixtus ordinatur, vel etiam si minores Ordines & subdiaconatum uno die suscipiant, c. 2 hoc sit, c. ratione punitur, ut Ordinis sic furtim suscepit ministerium exercere non possit, nisi ex eis paribus, post peractam pœnitentiam, & præviam Episco-

pi dispensationem, c. Veniens hoc sit. Qui Episcopus si forte, ut subinde sit, sub pena excommunicationis alicui mandat, ne huic aut illum Ordinem hoc vel illo modo suscipiat, & ille, eo non obstante, furtive id faciat, suo facto excommunicationem incurrens, jam nemo nisi locus Pontificis dispensabit, cap 3. hoc sit. Nisi fortassis Religionem ingrediatur, ubi si piè & sapienter rixerit, eo casu dispensatio committitur Episcopo, d. cap 3. vel etiam Abbat, qui præcitat Monasterio, d. c. 1. ut nimis alterutrum istorum vel ambob facientes ei potestatem rebus divinis incumbendi.

IN TIT. XXXI. DE EXCESSIBUS PRÆLATORUM ET SVBDITORVM.

S U M M A R I A.

1. Excessus Prælatorum erga subditos qui.
2. Et contra subditorum erga Prælatos & superiores.

HAecenus de virtutis, quæ Clero sunt peculia-
ria & communia: nunc de illis agit, quæ
Prælati sunt propria. Qui imprimitur si sub-
ditos suos vel alios improbis & immodicis ex-
actionibus onerare præsumant, cujuscumque tau-
dem sit gradus, graviter & ad exemplum terro-
ris puniuntur, ut ait textus in cap. *Nimis iniqua* &
cap. Nimis prava hoc sit. Quinimod subditis, dum ra-
re onus pertinet, & privilegia violent, libetum est
illud denegare, cap. *Sane* & cap. *Cum ad quorumdam*
7. hoc sit. ubi sub finem addit textus, quod de le-
tia excommunicationis nullius sit momenti, per
quam forte Prælatus rigidus exactor juste dene-
gantem studet compellere.

Alium excessum committunt Prælati, si per-
peram utrantur potestate sui: veluti si beneficia
sibi comparent vel usurpet, cap. *Ad aures* cap. *Illiud*
etiam 6. hoc sit, & non aliis, ut oportet, eo quod
inter dantem & accipientem debet esse diffe-

rentia, cap. fin. sup. *De institutis*, ipsaque Ecclesia pro-
cultu suo diversis requirat ministros; aut etiam
h. alii quidem conferant, sed personis indigatis, r.
g. homicidæ vel feloniori publico: quo casu
collatio debet castrari, ac tum demum alteri idoneo
beneficium concedi: nam si fecus faciat collator, pro illa vice carebit conferendi potestate,
cap. *Inter dilectos* 11. hoc sit. Peccant & Prælati, si
perperam aliena curantes, rebus sese immiscent
ad te non pertinentibus: veluti si Abbas, vel alius
inferior, cui hoc speciali privilegio non est con-
cessum, de matrimonio cognoscere velit, vel
Ecclesiæ unitæ, id est, ex duabus unam facere, in-
dulgentiam concedere; breviter si illa velit face-
re, quæ peculiariter ad munus Episcopi spectant,
c. *Sicut unus* 8. cap. *Accedantibus* 11. hoc sit Postremò
Episcopus deponitur, qui peractum superstitionis
id est, judicium ferri carentis homicidio
præstiterat auctoritatem, c. Ex litera 10. hoc sit.

Cæterum ex auctoritate sit, ut subditi frequenter
per excessum vel defectum peccant, uti videre
est in cap. *Gravem* 15. in c. *Quam sit* 9. & in c. *Claræ*
4. hoc sit ubi partim suspendorur, partim tam-
quam membra putrida absconduntur, qui vel cons-

era naturam incontinentes peccant, vel de peccatis suis gloriantur, vel Episcopos suos per proteriam superiorum agnoscere non volunt. Ita in e. Dilecta 14 Clerici oburgantur, qui contra voluntatem superioris collegium seu corpus constituebant, communis sigillo utentes. Sed quia longum foret singula iubitorum delicta referre, illud tantum addemus, quod ordinarius Ju-

dex eadem pro qualitate semper punire debeat, idque pro arbitrio, ubi pena legis non est certa, c. Liceit 12 cum cap. seq. sup. De officio jud. ordin. etiam si exempti sint, id est, immediate jurisdictioni Pontificis subjecti, quo casu ordinarius tamquam Sedis Apostolicae delegatus virtus ipsorum reprimet Concil. Trident. c. Ecclesiarum Prelati &c. seq. Sess 6. de reform.

IN TIT. XXXII. DE NOVI OPERIS NUNTIATIONE.

Canis. lib. II, tit. 22. §. 5.

S U M M A R I A.

1. Nuntiatione novi operis quid.
2. Ius effectus.

Quamquam Episcopus & quilibet Praelatus conditionem Ecclesie possit facere meliorem, ut ait textus in cap. Fraternitatem sap. Dicitur donationib. quia tamen rerum Ecclesie, ut ibidem habetur, procurator est, non dominus, tum alibi, tum in constiuentis adficiis cavere debet, ne sub praetextu meliorationis damaum inferat, aut pristinam adficii faciem mutando modum excedat; hoc enim si facere incipiat, Clerus seu Ecclesia novum opus ipsi nuntiabit, id est, nuntiabit, ut cesseret adficiare. **Nihil enim aliud est nuntiatione novi operis, quam prohibitio adficiari, ab eo, qui probabiliter jus suum privatum vel publicum laedi purat, solemniter facta, eo fine, ut deficatur ab opere, saltem tantisper, donec jus adficiandi fuerit discussum, id est, judicatum, an iuste, an injuria adficeret, l. & 4. D. cod. **P**ost quam**

denuntiationem (quae secundum leges & per ja-
ctum lapilli & per verbalem interpellationem
etiam fieri potest, l. Depupillo §. meminisse D. cod.) No-
lemniter factam, id est, publica Judicis aucto-
ritate, si ab incepto opere non deficatur, quidquid
deinceps extruxerit suis sumptibus cogitur de-
struere, etiam si deprehendatur postmodum,
quod jure suo adficiaverit.

Sed & è contrario ne temerariè cujusque con-
tradictione opus suspendatur, juberetur ipse denun-
tiants spacio trium mensium injuriam sibi vel
Reip. per novum opus illatam vel inferendam
probare, l. unica C. cod c. 1. & n. hoc sit. Alioqui si
plus temporis petat, poterit adficians, præstata
cautione pro sumptibus ad opus demolendum
necessariis, casu quo non jure inchoatum depre-
hendatur, audacter pergere sine prædicta pena
demolitionis, d. i. usica & cap. Significantibus 3. hoc
sit. Quam pœnam sine cautione incurrit, partim
quia pertinax fuit, dum Judicii noluit obedire,
partim quia turbavit viciniam, quod est noxiū
Reipublicæ.

IN TIT. XXXIII. DE PRIVILEGIIS ET EXCESSIBVS PRIVILEGIATORVM.

SUMMARIUM.

1. Privilegium quid.
2. Concessio privilegi à jure exorbitantiis quomodo justa.
3. Privilegium extra concessionis limites extendi non debet.
4. Ratio concessi privilegii in primis inspicienda & ponderanda.
5. Privilegium quis concedat.
6. Privilegium quotuplex.
7. Privilegium persona quid.
8. Privilegium causa.
9. Rei.
10. Quanam legitimum reddant privilegium.
11. Qui & ex quibus causis delinqnere dicantur circa privilegia.
12. Pri-